

წამება წმიდისა შუშანიკისი დედოფლისაჲ*

და აწ დამტკიცებულად გითხრა თქუენ აღსასრული წმიდისა და სანატრელისა იყო მერვესა წელსა [მრ...] სპარსთა მეფისასა კარად სამეფოდ წარემართა ვარსქენ პიტიახში, ძჳ არშუშადისი, რამეთუ პირველ იგი-ცა იყო ქრისტიანე, ნაშობი მამისა და დედისა ქრისტიანეთად. და ცოლად მისა იყო ასული ვარდანისი, სომეხთა სპაძპეტისაჲ, რომლისათჳს ესე მივწერე თქუენდა, მამისაგან სახელით ვარდან, და სიყუარულით სახელი მისი შუშანიკ, მოშიში ღმრთისაჲ, ვითარცა-იგი ვთქუთ, სიყრმითგან თჳსით. და უკეთურებისა მის სახისა ქმრისა მისისაჲსა მარადის გულს ეტყვნ და ევედრებინ ყოველთა-ვე ლოცვის-ყოფად მისთჳს, რადთა-მცა ცვალა იგი ღმერთმან სახისა მისგან უგუნურებისა და იქმნა-მცა გონიერებასა ქრისტჳსსა.

ხოლო ამის უბადრუკისა და სამ გზის საწყალობელისა ვარსქენისი ვითარ-მე ვინ თქუას ყოვლად განწირულისაჲ, ვითარ-იგი განაგდო სანატრელი სასოებაჲ ქრისტჳსი?! ანუ ვინ არა სტიროდის მას, რომელსა არცა ჭირი ეხილვა, არცა შიში, არცა მახული, არცა პერობილებაჲ ქრისტჳსთჳს?!

რამეთუ რაჟამს წარდგა იგი წინაშე სპარსთა მეფისა, არა თუ პატივისა მოღებისათჳს, არამედ ძღუნად თავსა თჳსსა შესწირვიდა მეფისა მის მიმართ უვარის-ყოფითა ჭემმარტისა ღმრთისაჲთა და თაყუანის-სცემდა ცეცხლსა, რამეთუ ყოვლით კერძო-ვე თავი თჳსი ქრისტჳსგან განაგდო. ხოლო საწყალობელი ესე ცოლსა ითხოვდა სპარსთა მეფისაგან, რადთა-მცა სათნო ეყო მეფესა, და ესრეთ ეტყოდა, ვითარმედ: "რომელი-იგი ბუნებითი ცოლი არს და შვილნი, იგინი-ცა ესრე-ვე მოვაქციწე შენსა შჯულსა, ვითარცა-ესე მე". ამას უქადებდა, რომელ-იგი არა აქუნდა ჳელთა შუშანიკისგან. მაშინ განიხარა მეფემან და ბრძანა ცოლად მისა ასული მეფისაჲ.

და იჯმნა მეფისაგან სპარსთაჲსა პიტიახშიმან. და ვითარცა მოიწია იგი საზღვართა ქართლისათა, ქუეყანასა მას ჳერეთისასა, ზრახვა-ყო, რადთა აუწყოს და წინა მიეგებნენ მას აზნაურნი და მისნი ძენი და მსახურნი მისნი, რადთა მათ გამო, ვითარცა ერთ-გული, სოფლად შევიდეს. და წარმოჳმართა სადიასპანოთა ცხენითა მონად თჳსი, ვითარ[მ]ცა მოვიდა დაბასა, რომელსა სახელი ჳრქჳან ცურტავ.

და ვითარცა მოიწია და შევიდა წინაშე შუშანიკისა, დედოფლისა ჩუენისა, და კითხვაჲ ჳრქუა. ხოლო სანატრელმან შუშანიკ ვითარცა წინაწარმეტყუელმან ჳრქუა: "უკუეთუ სულითა ცხოველ არს იგი, ცოცხალ-მცა ხართ იგი-ცა და შენ-ცა. უკუეთუ სულითა მომკუდარ ხართ, მოკითხვაჲ ეგე შენი შენდა-ვე მოიქეცინ"*. ხოლო კაცმან მან ვერ იკადრა სიტყუად მისა, ხოლო წმიდაჲ შუშანიკ აფუცებდა და ჳკითხვიდა დამტკიცებულად. ხოლო კაცმან უთხრა მართალი და ჳრქუა, ვითარმედ: "ვარსქენ უვარ ყო ჭემმარტი ღმერთი".

ვითარცა ესმა ნეტარსა შუშანიკს, დავარდა იგი ქუეყანასა ზედა და თავსა დამართ სცემდა და ცრემლითა მწართა იტყოდა: "საწყალობელ იქმნა უბადრუკი ვარსქენ, რამეთუ უვარ-ყო ჭემმარტი ღმერთი და აღიარა ატრომანი და შეერთო იგი უღმრთოთა, Ms. page: A_r და აღდგა და დაუტევა

ტამარი თვსი და ღმრთის მოშიშებით ეკლესიად შევიდა, და თანა მიიყვანა სამნი იგი ძენი მისნი და ერთი ასული და წარადგინა იგინი წინაშე საკურთხეველსა. და ესრეთ ილოცვიდა და იტყოდა: "უფალო ღმერთო, შენნი მოცემულნი არიან და შენ დაიცვენ ესენი, განათლებულნი წმიდისაგან ემბაზისა მადლითა სულისა წმიდისადათა, ყოფად ერთ სამწყსო ერთისა მწყემსისა*, უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა".

და ვითარცა მწუხრისა ჟამი აღასრულეს, სახლაკი ერთი მცირე პოვა მახლობელად ეკლესიასა და შევიდა მუნ შინა სიმწართა სავსე და მიეყრდნა ყურესა ერთსა და მწართა ცრემლითა ტიროდა.

Chapter:III

. ხოლო ეპისკოპოსი იგი სახლისად მის პიტიახშისად, რომელსა სახელი ერქუა აფოც, არა მუნ იყო, არამედ კაცისა ვისა-მე წმიდისა ვანად მისრულ იყო კითხვად რაჲს-მე სიტყვსა. და მეცა, ხუცესი დედოფლისა შუშანიკისი. თანა ვჰყვანდი ეპისკოპოსსა მას. და მყის მიიწია ჩუენდა დიაკონი შინადა და გვთხრა ჩუენ ესე ყოველი: მოსლვაჲ პიტიახშისად და საქმენი დედოფლისანი. ხოლო ჩუენ აღვივსენით მწუხარებითა და დიდითა ტირილითა ვტიროდეთ განმწარებულნი ცოდვათა ჩუენთა წარმოჩინებისათს.

ხოლო მე ვიჯემენ ადრე და მივიწიე დაბასა მას, რომელსა-ცა იყო ნეტარი შუშანიკ. და, ვითარცა ვიხილე იგი გამწარებული, მეცა ვტიროდე მის თანა-ვე და ვარქუ ნეტარსა შუშანიკს: "ღუაწლსა დიდსა შესლვად ხარ, დედოფალო, ეკრძალე სარწმუნოებასა ქრისტესსა, ნუუკუე მტერმან ვითარცა სრსკლმან სამოვარი პოოს** შენ თანა. ხოლო წმიდამან შუშანიკ მრქუა მე: "ხუცეს, და მეცა დიდსა ღუაწლსა განმზადებულ ვარ". და მე ვარქუ მას: "ეგრწოთ [!] არს: მჴნე იყავ, მოთმინე და სულგრძელ". ხოლო მან მრქუა მე: "ჩემდა მარტომსა არიან ჭირნი ესე"! ხოლო მე ვარქუ მას: ჭირი შენი ჭირი ჩუენი არს და სიხარული შენი სიხარული ჩუენი არს, ჩუენი არა ხოლო თუ დედოფალი ოდენ იყავ, არამედ ჩუენ ყოველთა ვითარცა შვილთა გუხედევდ".

და ვარქუ მე სანატრელსა მას ხუაშიადად-რე: ვითარ გეგულების, მითხარ მე, რადათა უწყოდი და აღვწერო შრომაჲ შენი". ხოლო მან მრქუა მე: "რაჲსა მკითხავ ამას"? და მე მიუგე და ვარქუ მას: "მტკიცედ სდგა-ა?" და მან მრქუა მე: "ნუ იყოფინ ჩემდა, თუ-მცა ვეზიარე საქმეთა და ცოდვათა ვარსქენისთა". მე მიუგე და ვარქუ მას: "მწარე გონებაჲ აქუს მას, გუემასა და ტანჯვასა დიდსა შეგაგდოს შენ". ხოლო მან მრქუა მე: "უმჯობეს არს ჩემდა ჳელთა მისთაგან სიკუდილი, ვიდრე ჩემი და მისი შეკრებაჲ და წარწყმედაჲ სულისა ჩემისაჲ; რამეთუ მასმიეს მე პავლეს მოციქულისაგან: არა დამონებულ არს მამა გინა დაჲ, არამედ განეყენენ**", და მე ვთქუ: "ეგრეთ არს".

Chapter:IV

. და ვიდრე ჩუენ ამას სიტყუასა შინა ვიყვენით, კაცი ერთი სპარსი მოვიდა და შევიდა იგი წინაშე ნეტარისა შუშანიკისა და ტირილით იტყოდა: "ესევიტარი სახლი მშკდობისად ვითარ საწყალობელ იქმნა და სიხარული მწუხარებად გარდაიქცა?" ხოლო ზრახვითა იყო იგი ვარსქენისითა და ზაკუვით იტყოდა ამას და უნდა მონადირებაჲ ნეტარისად მის. ხოლო წმიდამან მან ცნა ზაკუვითი იგი ზრახვაჲ მისი და მოიზღუდა თავი მისი მტკიცედ.

და შემდგომად სამისა დღისა მოვიდა ვარსქენ პიტიახში. და უთხრა სპარსმან მან ფარულად და ჰრქუა: "მე ვითარ მიცნობიეს, ცოლი შენი განდგომილ არს შენგან, და მე გეტყვ შენ: ნუ რას ფიცხელსა სიტყუასა ეტყვ მას, რამეთუ დედათა ბუნებად იწრო არს". და ხვალისა დღე ვითარ აღდგა პიტიახში, გვწოდა ჩუენ ხუცესთა და მივედით. და სიხარულით შეგვმთხვვნა და გურქუა ჩუენ: "აწ ნურას მერიდებით მე და ნუ-ცა-ლა გმაგ". და ჩუენ მიუგეთ და ვარქუთ: "წარსწყმიდე თავი შენი და ჩუენ-ცა წარგუწყმიდენ", მაშინ-ლა იწყო სიტყუად და თქუა: "რადსა კელ-იწიფა ჩემ ზედა ცოლმან ჩემმან ესევითარისა საქმედ? აწ მივედით და არქუთ, ვითარმედ შენ ჩემი ხატი დაამკუ, და საგებელსა ჩემსა ნაცარი გარდაასხ, და შენი ადგილი დაგიტევებიეს და სხუად წარსრულ ხარ".

ხოლო წმიდამან შუშანიკ თქუა: "არა თუ მე აღმემართა ხატი იგი და მე-მცა დავამკუ, ხოლო მამამან შენმან აღჰმართნა სამარტკლენი და ეკლესიანი აღაშწნნა და შენ მამისა შენისა საქმენი განჰრყუნენ და სხუად გარდააქციენ კეთილნი მისნი; მამამან შენმან წმიდანი შემოიხუნა სახიდ თვსა, ხოლო შენ დევნი შემოიხუნენ. მან ღმერთი ცათად და ქუეყანისად აღიარა და ჰრწმენა, ხოლო შენ ღმერთი ჭემმარიტი უვარ-ჰყავ და ცეცხლსა თაყუანის-ეც, და ვითარცა შენ შემოქმედი შენი უვარ-ჰყავ, ეგრე-ცა მე შენ შეურაცხ-გყავ. და თუ მრავალი ტანჯვად მოაწიო ჩემ ზედა, მე არა ვეზიარო საქმეთა შენთა". ხოლო ჩუენ ესე ყოველი მიუთხართ პიტიახშსა. ხოლო მან განიწყო გული და იბრდლუენდა მისთვის.

Chapter: V

. მერმე მიავლინა ჯოჯიკ, მამად თვსი, და ცოლი ჯოჯიკისი, ძმის ცოლი თვსი, და ეპისკოპოსი სახლისა თვსისა და ჰრქუა მათ: "ესრეთ არქუთ: აღდეგ და მოვედ ადგილსა თვსსა და ნუ ეგევითარი გონებად გიპყრიეს! უკეთუ (!) არა, თრევით მოგითრიო".

და ვითარ მიიწინეს და შევიდეს წინაშე დედოფლისა და მრავალსა დასაჯერებელსა სიტყუასა ეტყოდეს მას, მაშინ წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა მათ: "კაცნო ბრძენნო, თქუენ კეთილად იტყვთ, გარნა ნუ დაგიჯერებიეს, თუ-მცა მე მისა ცოლად-ლა ვიყავ. მეგონა მე, ვითარმედ იგი ჩემდა მოვაქციო და ღმერთი ჭემმარიტი აღიაროს, და აწ მე მაიძულეობთ ამას ყოფად? ნუ იყოფინ ესე ჩემდა! და შენ, ჯოჯიკ, არღარა ჩემი მაზლი ხარ, და არცა-ლა მე შენი ძმის ცოლი, არცა ცოლი შენი და ჩემი არს, რომელნი მის კერძო და მისთა საქმეთა ზიარ ხართ". ჰრქუა მას ჯოჯიკ: უწყი მე, აწ მოავლინნეს მსახურნი და თრევით წარგიყვანოს შენ". ხოლო წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა: "უკუეთუ შემკრას და მითრიოს, მიხარის, რამეთუ მით სახითა იყოს განჩინებად ჩემი მისგან". და ვითარცა ესმა ესე მისგან, ცრემლოოდეს ყოველნი, და ჯოჯიკ აღდგა და ცრემლით გარე განვიდა. ხოლო წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა ეპისკოპოსსა: "ვითარ მეტყვ მე დაჯერებად ჩემდა, რამეთუ მან ღმერთი უვარ-ყო?" ხოლო ჯოჯიკ ევედრებოდა და ეტყოდა: "და ჩუენი ხარ შენ", ნუ წარსწყმედ სახლსა ამას სადედოფლოსა". ჰრქუა მას წმიდამან შუშანიკ: "უწყი, ვითარმედ და ვარ, ერთგან განზრდილნი, ხოლო მაგას ვერ ვჰყოფ, ვითარ-მცა მოსისხლეობად იქმნა, და თქუენ ყოველნი თანა-მდებ იქმნენით".

და ვითარცა ფრიად აურვებდეს მას, აღდგა წმიდა და ნეტარი შუშანიკ და თანა წარიტანა ევანგელე თვსი და ტირილით ესრწთ იტყოდა:

"უფალო, ღმერთო, შენ უწყი, ვითარმედ მე გულითად სიკუდილდ მივალ".
ესე თქუა და წარვიდა მათ თანა და თანა წარიტანნა ევანგელჳ თვისი და წმიდანი იგი წიგნნი მოწამეთანი. და რაჟამს შევიდა იგი ტაძარსა მას, არა დაჯდა იგი თვისსა მას გალიაკსა, არამედ სენაკსა შინა მცირესა. და აღიპყრნა კელნი თვისნი ზეცად წმიდამან შუშანიკ და თქუა: "უფალო ღმერთო, არცა მდდელთაგანი ვინ იპოვა მოწყალჳ, არცა ერისა კაცი ვინ გამოჩნდა შორის ერსა ამას, არამედ ყოველთა მე სიკუდილდ მიმითუალეს მტერსა ღმრთისასა ვარსქენს".

Chapter:

VI

. და შემდგომად ორისა დღისა მოვიდა მგელი იგი ტაძრად და ჰრქუა მსახურთა თვისთა: "დღეს მე და ჯოჯიკ და ცოლმან მისმან ერთად პური ვჭამოთ, ხოლო სხუასა ნუ ვის უფლიედ ჩუენ თანა შემოსლვად". და რაჟამს შემწუხრდა, მოუწოდეს ცოლსა ჯოჯიკისსა და ინებეს ერთად პურისა ჭამად, რადთა-მცა მოიყვანეს წმიდად შუშანიკ-ცა. და ვითარცა მოიწია ჟამი პურისად, შევიდეს ჯოჯიკ და ცოლი მისი წინაშე წმიდისა შუშანიკისა, რადთა-მცა მას-ცა აჭამეს პური, რამეთუ ყოველნი იგი დღენი უზმასა გარდაევლნეს, და ვითარცა მეტად აიძულეს, და ძლით წარიყვანეს ტაძრად. ხოლო გემოდ არარაღსად იხილა. ხოლო ცოლმან ჯოჯიკისმან მიართუა ღვნოდ ჭიქითა და აიძულებდა მას, რადთა-მცა იგი ხოლო შესუა. ჰრქუა მას წმიდამან შუშანიკ რისხვით: "ოდეს ყოფილ არს აქამომდე, თუ-მცა მამათა და დედათა ერთად ეჭამა პური?!" და განყარა კელი და ჭიქად იგი პირსა შეალეწა და ღვნოდ იგი დაითხია.

მაშინ იწყო უჯეროსა გინებად ვარსქენ და ფერჯითა თვისითა დასთრგუნვიდა მას; და აღილო ასტამი, და უხეთქნა მას თავსა, და ჩაჰვლა, და თუალი ერთი დაუბუშტა; და მჯიღითა სცემდა პირსა მისსა უწყალოდ და თმითა მიმოითრევდა; ვითარცა მკეცი მძვნვარჳ ყიოდა და იზახდა ვითარცა ცოფი. მაშინ შუელად აღდგა ჯოჯიკ, ძმად მისი, და იბრძოდეს, ვიდრემდის გუემა იგი-ცა, და კუბასტი-ცა თავსა მისსა მოხეთქა და ჭირით, ვითარცა კრავი მგელსა, გამოულო კელთა მისთა, და ვითარცა მკუდარი იდვა წმიდად შუშანიკ ქუეყანასა ზედა, და აგინებდა ვარსქენ თესლ-ტომსა მისსა და სახლისა მაოჯრებელად სახელ-სდებდა მას. და უბრძანა შეკრვად მისი და ბორკილთა შესხმად ფერჯთა მისთა.

და ვითარცა მცირედ და-რე-სცხრა გულის-წყრომისაგან, მოვიდა სპარსი იგი და მჭურვალედ ევედრებოდა მას, რადთა-მცა საკრველთა მათგან განეტევა წმიდად შუშანიკ. და ვითარ ფრიად ევედრებოდა, ბრძანა განტევებად მისი და სენაკსა ერთსა შეყვანებად და კრძალულად დაცვად მისი ერთითა მსახურითა, და რადთა სხუად არავინ შევიდეს ხილვად მისა, -- არცა მამაკაცი, არცა დედაკაცი.

Chapter: VII

. და ვითარცა ცისკარ ოდენ იყო, იკითხა და თქუა მსახურისა მიმართ მისისა, ვითარმედ "წყლულებისა მისგან ვითარ არს ?" ხოლო მან ჰრქუა მას: "ვერ განსარინებელ არს იგი", მაშინ თვთ შევიდა და იხილა იგი და დაუკვრდა დიდძალი იგი სიმსივნჳ მისი. და ამცნო მსახურსა მას და ჰრქუა: "ნუშეცა ვინ შევალს ხილვად მისა". და თვთ ნადირობად წარვიდა.

ხოლო მე აღვდევ და მივედ და ვარქუ მცველსა მას "მე ხოლო მარტოდ შემიტევე და ვიხილო წყლულებად იგი მისი". ხოლო მან მრქუა მე: "ნუუკუე ცნას და მომკლას მე". და მე ვარქუ მას: უბადრუკო, არა მისი განზრდილი ხარ-ა? და თუ-ცა მოგკლას შენ მისთვის, რად არს?!". მაშინ შემიტევა მე ფარულად. და ვითარ შევედ შინა, ვიხილე ხატი მისი დაბმარული და განსივებული და აღუტევე ჳმად და ვტიროდე. ხოლო წმიდამან შუშანიკ მრქუა მე: "ნუ სტირ ჩემთვის, რამეთუ დასაბამ სიხარულისა ქმნა ჩემდა ღამწ ესე". და მე ვარქუ წმიდასა შუშანიკს: "მიბრძანე და მოგბანო სისხლი ეგე პირსა შენსა და ნაცარი, რომელი თუალთა შენთა შთაცუეულ არს, და სალბუნი და წამალი დაგდვა, რადთა, ჰე, ღამე თუ განიკურნო!" ხოლო წმიდამან შუშანიკ მრქუა მე: "ხუცეს, მაგას ნუ იტყვ, რამეთუ სისხლი ესე განმწმედელი არს ცოდვათა ჩემთად". ხოლო მე მცირედ ვაიძულე მიღებად ჳამადი, რომელი მოემღუნა სამოელ ეპისკოპოსსა და იოვანეს, რამეთუ ფარულად ილუწიდეს და ნუგეშინის-სცემდეს, მაშინ მრქუა მე წმიდამან შუშანიკ: "ხუცეს, ვერ ძალ-მიც გემოდს ხილვად, რამეთუ ყბანი და ზოგნი კბილნი შთამუსრვილ არიან". მაშინ მივილე მცირედ ღვწომ და პური, დავალბე და მცირედ გემოდ იხილა.

და მე ვისწრაფდი გამოსლვად. მაშინ მრქუა მე წმიდამან შუშანიკ: "ხუცეს, მიუძღუნაო სამკაული ესე მისი? ნუუკუე ითხოვდეს, რამეთუ მე ამას ცხორებასა არღარად მეკმარების". ხოლო მე ვარქუ: "ნუ რას ისწრაფი, იყოს შენ თანა".

და ჩუენ-ღა ამას განვიზრახვედით, მოვიდა ყრმად ერთი და თქუა: "იაკობ მანდა არს-ა?!". და მე ვარქუ, ვითარმედ: "რად გინებს?" და მან მრქუა: "უწესს პიტიახში". და მე დამიკვრდა, თუ რაღა-მე მიწესს ამას ჟამსა? და მივისწრაფე და მივედ. და მან მრქუა მე: "უწყია, ხუცეს, მე ბრძოლად წარვალ ჰონთა ზედა. და ჩემი სამკაული მას არა დაუტეო, ოდეს იგი არა ჩემი ცოლი არს, -- იპოოს ვინმე, რომელმან განკავფოს იგი. მივედ და მომართუ იგი ყოველი-ვე, რად-ცა რად არს". ხოლო მე მივედ და უთხარ წმიდასა შუშანიკს. ხოლო მან განიხარა ფრიად და მადლი მისცა ღმერთსა და ყოველი-ვე მომიძღუნა და მივართუ პიტიახშსა. და მან მიიღო ჩემგან, აღიხილა, და იპოვა ყოველი გებულად. და კუალად თქუა: "მერმეცა იპოოს ვინმე, რომელმან ესე შეიმკოს".

Chapter: VIII

და ვითარცა მოიწინეს დიდნი იგი მარხვანი, მივიდა ნეტარი იგი შუშანიკ მახლობელად წმიდასა ეკლესიასა და იძია მცირე სენაკი და მუნ დაეყუდა. და იყო სენაკსა მას მცირე სარკუმელი და დაყო იგი. და იყო იგი ბნელსა მას შინა მარხვით და ლოცვით და ტირილით.

და ჰრქუა ვინმე პიტიახშსა საკუთარმან მისმან, ვითარმედ: "ამათ წმიდათა მარხვათა ნურას ეტყვ მას".

და ვითარ მოიწია აღვსებისა ორშაბათი და მოვიდა პიტიახში ბრძოლისა მისგან ჰონთადასა, ეშმაკი თხრიდა გულსა მისსა. და აღდგა და მივიდა ეკლესიად და ეტყოდა ეპისკოპოსსა მას აფუცას: "გამომეც ცოლი ჩემი, რად განმამორებ ჩემგან?" და იწყო გინებად და გმოზად ღმრთისა სასტიკად. ხოლო ხუცესმან ერთმან ჰრქუა მას: "უფალო, რაღა ეგრე იქმ

და იტყვ ეგრეთ ბოროტსა და აგინებ ეპისკოპოსსა და წმიდასა შუშანიკს რისხვით ეტყვ? ხოლო მან უხეთქნა კუერთხითა ხუცესსა მას ზურგსა, და მან ვერღარა იკადრა სიტყუად.

და ეგრეთ წმიდად შუშანიკ თრევით მოითრია თიჯათა შიგან და ეკალთა ზედა ეკლესიით ვიდრე ტაძრადმდე, ვითარცა მკუდარი მიეთრია. და ადგილდ-ადგილდ ქუე მეძვ დაეფინა. და თვთ ფერჯნი დაიდგნის მეძუსა მას ზედა, და კუბასტნი შუშანიკისნი და ჯორცნი წულილ-წულილად დაეზმარნეს მეძუსა მას. და ეგრეთ მოიყვანეს იგი ტაძრად, და უბრძანა შეკრვად მისი და ცემად; ბოროტებდა და იტყოდა: "აჰა ეგერა არა გერგო შენ ეკლესიად შენი და არცა ზურგნი ეგე შენნი ქრისტიანენი და უფალი იგი მათი. და ვითარცა სცეს კუერთხითა სამას ოდენ, არარად აღმოვდა პირსა მისსა ვაფებად, არცა კუნესად. მაშინ-ლა ჰრქუა წმიდამან შუშანიკ ურჩულოსა ვარსქენს: "უზადო, შენ-ლა თავი თვსი არა შეიწყალე და განსდეგ ღმრთისაგან, შენ მე-მცა შემიწყალე-ა?"

და ვითარცა იხილა დიდძალი იგი სისხლი, რომელ დამოსდიოდა ჩჩვლთა მათ ჯორცთა მისთა, მაშინ უბრძანა დადებად ჯაჭვ ქედსა მისსა. და უბრძანა სენაკაპანსა ერთსა, რადთა წარიყვანონ წმიდად შუშანიკ ციხედ, და საპყრობილესა ბნელსა შეაყენონ იგი და მოკუდეს.

Chapter:

IX

. დიაკონი ვინმე ერთი მის ეპისკოპოსისადა და წმიდისა შუშანიკის თანა მას ჟამსა, რომელსა გამოჰყვანდა იგი ტაძრით, და უნდა, რადთა-მცა ჰრქუა, თუ "მტკიცედ დეგ!" და თუალი ჰკიდა პიტიახშმან, სხუად ვერღარად სცალდა სიტყუად, ესთენ ოდენ ჰრქუა: "მტკი"... და დადუმნა ხოლო და სივლტოლად იწყო სწრაფით.

მაშინ წარმოიყვანეს, და მიჰყვანდა წმიდად შუშანიკ უკამური და თმა-გარდატევებული, ვითარცა ერთი ვინმე შეურაცხთაგანი, და ვერვინ იკადრა თავსა მისსა დაბურვად, რამეთუ პიტიახში იგი მკედრ შეუდგა უკუანა კულასა მისსა და აგინებდა მას მრავლითა გინებითა.

და მივიდოდა წმიდისა მის თანა ამბოხი მრავალი დედებისა და მამებისადა, სიმრავლწ ურიცხვ, რამეთუ უკუანა შეუდგეს, ჯმად აღემაღლა და ტიროდეს და იჯანდეს ღაწუთა მათთა და საწყალობელად დასთხვედეს ცრემლთა მათთა წმიდისა შუშანიკისთვის. ხოლო წმიდამან შუშანიკ უკ-მოჰხედნა ერსა მას და ჰრქუა მათ: "ნუ სტირთ, მმანო ჩემნო და დანო ჩემნო და შვილნო ჩემნო, არამედ ლოცვასა მომიკსენეთ. და ჯმნულ-მცა ვარ მე თქუენგან ამიერთგან, რამეთუ არღარა მიხილოთ ცოცხალი გამოსრული ციხით". და ვითარცა იხილა პიტიახშმან ამბოხი იგი და ტირილი მამათადა და დედათადა, მოხუცებულთა და ყრმათადა, მკედრ მიმოდასდევნის და მეოტ ჰყოფნ მათ ყოველთა. და ვითარცა მიიწინეს ჯიდსა მას ციხისასა, ჰრქუა პიტიახშმან წმიდასა შუშანიკს: "შენდა ეგდენ ყოფად არს ფერჯითა შენითა სლვად, რამეთუ ცოცხალი არღარა გამოსლვად ხარ, გარნა თუ ოთხთა გამოგიღონ".

და ვითარცა შევიდეს ციხედ, პოვეს სახლაკი ერთი ჩრდილოთ კერძო, მცირწ და ბნელი, და მუნ შეაყენეს წმიდად იგი. და ჯაჭვ იგი, რომელ ედვა ქედსა მისსა ზედა, ეგრეთ-ვე ედვა, და დაჰბეჭდა ურჩულ[ო]მან ვარსქენ ბეჭდითა თვსითა. ხოლო წმიდამან შუშანიკ თქუა: "მე ამას მხიარულ ვარ, რადთა აქა ვიტანჯო და მუნ განვისუენო". ხოლო პიტიახშმან ჰრქუა მას:

"ჰე, ჰე, განისუენე!"

მაშინ დაადგინა მცველნი მას ზედა და ამცნო მათ, რადათა სიყმილითა მოკლან იგი. და ესრეთ ეტყოდა მათ: "გეტყვ თქუენ, უკუეთუ ვინმე შევიდეს მისა, მამაკაცი გინა დედაკაცი, იხილენით თავნი თქუენნი, და ცოლნი და შვილნი და სახლნი თქუენნი, უბრალო-მცა ვარ, რად გიყო თქუენ".

Chapter: X

. მაშინ გამოვიდა ციხით. და მესამესა კვრიაკესა მოუწოდა მცველსა ერთსა, ჰკითხა მას და ჰრქუა: "აქამომდე ცოცხალ-და არს-ა საწყალობელი იგი?" ხოლო მან ჰრქუა: "უფალო, სიკუდილდ კერძო უფრო საგონებელ არს ვიდრე სიცოცხლით, რამეთუ შიმშილითა უფროდს ხოლო მოკუდების, რამეთუ არარას მიიღებს საზრდელსა". ხოლო მან ჰრქუა: ნურარად გგლიან, უტე, -- მოკუდეს".

ხოლო მე მრავლითა ვედრებითა ვარქუ მცველსა მას და უქადე ჭურჭერი ერთი სამისოდ. და ძნად თავს-იდვა შეტევებად ჩემი და მრქუა მე: "რაჟამს დადამდეს, მოვედ შენ ხოლო მარტოდ". და ვითარ შემიყვანა მცველმან მან, და ვიხილე ტარიგი იგი ქრისტესი შუენიერად, ვითარცა სძალი, შემკული საკრველთა მათგან*, და მე, ვითარ ვერ დამითმო გულმან, ვტიროდე ფრიად. ხოლო წმიდამან შუშანიკ მრქუა მე: "კეთილისა ამისთვის სტირ-ა, ხუცეს?" ხოლო მცველმან მან მრქუა მე: "ესე-და თუ-მცა მეცნა, არა-მცა შემოგიტევე შენ". ხოლო მე ვიწყე სიტყუად და განმტკიცებად მისა, რავდენი ღმერთმან მო-მცა მე სიტყუად. და ვიჯემენ მისგან და წარვედ სწრაფით ვანად ჩემდა.

ხოლო პიტიახში ჩორდ წარემართა და ჯოჯიკ, ძმად მისი, არა დახუდა, ოდეს საქმე ესე იქმნა წმიდისა შუშანიკის ზედა. და ვითარ მოიწია ჯოჯიკ, უკუანა სდევდა პიტიახშსა. და მიეწია მას საზღვართა ჰერეთისათა და ევედრებოდა მას ფრიად, რადათა-მცა ბრძანა საკრველთა მათგან განტევებად მისი. და ვითარ ფრიად აწყინა, ბრძანა განტევებად საკრველთაგან ოდენ. და ვითარ მოვიდა ჯოჯიკ, აღჰკადა ჯაჰჰ იგი ქედსა მისსა, ხოლო ბორკილთადა არა თავს-იდვა წმიდამან შუშანიკ ვიდრე აღსასრულამდე მითურთ. რამეთუ ექუსი წელი ციხესა მას შინა აღასრულა და წესიერებითა საღმრთოთა ყუაოდა: მარხვითა, მარადის მღვდარებითა, ზე-დგომითა, თაყუანის-ცემითა უწყინოდ და კითხვითა წიგნთადათა მოუწყინებელად. განაბრწყინა და განაშუენა ყოველი იგი ციხე სულიერითა მით ქნარიითა.

Chapter: XI

. და მიერთგან განითქუა ყოველსა ქართლსა საქმე მისი. და მოვიდოდეს მამანი და დედანი აღნათქუემთა შეწირვად და, რად ვის უკმდა, მიემადლებოდა წმიდითა ლოცვითა ნეტარისა შუშანიკისითა, რომელსა მოსცემდა მას კაცთ-მოყუარე ღმერთი: უშვილოთა შვილი, სნეულთა კურნებად, ბრმათა თუალთა ახილვად.

იყო ვინმე დედაკაცი ერთი სპარსი მოგვ, რომელსა განბორებისა საღმრთადა აქუნდა, და მოვიდა იგი წმიდისა შუშანიკისა. ხოლო იგი ასწავებდა მას, რადათა-მცა დაუტევა მოგობად იგი და იქმნა იგი ქრისტიანე. ხოლო დედაკაცმან მან თავს-იდვა ადრე-ადრე. და იგი ასწავებდა დედაკაცსა მას და ეტყოდა, ვითარმედ: "მივედ იერუსალემდ და განსწმიდნე განბორებისა მაგისგან შენისა". და მან გულს-მოდგინედ შეიწყნარა და წარემართა

გზასა მას სახელითა ღმრთისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა, და განიკურნა იგი საღმობისა მისგან, და ვითარ გარე მოიქცა იგი სიხარულითა დიდითა და მოიწია მუნ-ვე, მოვიდა იგი წმიდისა შუშანიკისა მადლისა გარდაცდად და წარვიდა სახიდ თვსა სიხარულით განმრთელებული.

Chapter: XII

. ხოლო წმიდამან შუშანიკ ნაცვალად ჭიჭნაუხტისა საქმისა დიდითა გულს მოდგინებითა კელთა აღიხუნა დავითნი და მცირედთა დღეთა შემდგომად ასერგასისნი იგი ფსალმუნნი დაისწავლნა, რომლითა-იგი დღე და ღამე ზესკნელისა მის მეუფისა მიმართ სათნოსა მას გალობასა შესწირვიდა ცრემლით.

და უთხრეს ნეტარსა შუშანიკს, ვითარმედ: "შვილნი იგი შენნი მიაქცინა მოგობასა". მაშინ იწყო თაყუანის-ცემად ღმრთისა მიმართ ტირილითა დიდითა და თავსა თვსსა ქუე დამართ სცემდა, სულთ-ითქუნა და თქუა: "გმადლობ შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, რამეთუ იყვნეს-ვე არა ჩემნი, არამედ შენნი მოცემულნი იყვნეს. ვითარცა გნებავს, იყავნ ნებაჲ შენი, უფალო, და მე დამიცევ საქმეთაგან მტერისათა".

და მე მივედ და ვიხილე წმიდაჲ შუშანიკ დამშრშალი და დაბუშებული ტირილითა. და რამეთუ მოედლუნა წმიდასა მას ეპისკოპოსსა საზრდელი, და ვითარ ფრიად ვაიძულე, მცირედ ოდენ გემოდ იხილა და ვკმადლობდით ღმერთსა. და ვიდრე მუნ ჟამადმდე მოვიდიან შვილნი იგი მისნი ხილვად დედისა თვსისა, ხოლო რაჟამს მიაქცინეს და უვარ-ყვეს ღმერთი, ვერლარა იკადრეს ხილვად მისა, არამედ სახელი-ცა მათი სმაგდა სმენად.

Chapter: XIII

. და მერმე მოციქულნი მოავლინნა პიტიახშმან და ჰრქუა: "ანუ ნებაჲ ჩემი ყავ და მოვედ ტაძრად. უკუეთუ არა მოხვდე შინა, ჩორდ წარგვე შენ ანუ კარად კარაულითა". ხოლო წმიდამან შუშანიკ მიჰრქუა ესრეთ: "უბადლო და უგულისკმოო, ხოლო მე თუ კარად ანუ ჩორდ წარმცე, ვინ უწყის, თუ მუნ კეთილსა რას-მე შევემთხვო და ბოროტსა ამას განვერე". და გულსა ეტყოდა პიტიახში იგი სიტყუათა მათთვს (ვითარ-იგი ჰრქუა მას, ვითარმედ: ვინ უწყის, თუ კეთილსა რას-მე მივემთხვო"), ვითარმედ: "ნუუკუე მთავართაგანსა ვის-მე ეცოლოს". და მიერთგან არღარავინ მიავლინა მისა. ხოლო წმიდაჲ შუშანიკ ბოროტთა მათ გუემათა დათმენათათვს იტყოდა, რადთა-მცა სათნო ეყო ღმერთსა.

ხოლო პიტიახშმან გამოარჩია ძუძუდს-მტე მისი საკუთარი, რადთა მოიყვანოს იგი ტაძრად. და ვითარცა ჰრქუა კაცმან მან: "ისმინე ჩემი და ჩამოვედ ტაძრად, და ნუ აოჯრებ სახლსა მას თქუენსა", ჰრქუა მას წმიდამან შუშანიკ: "არქუ მას უღმრთოსა, ვითარმედ შენ მომკალ და მარქუ მე: ცოცხალითა ფერჯითა არა გამოხვდე შენ მაგიერ ციხით. ხოლო აწ, უკუეთუ შემძლებელ ხარ მკუდარსა აღდგინებად, პირველად დედაჲ შენი აღადგინე, რომელი ურდს დამარხულ არს, გარნა თუ მისა ვერ შემძლებელ ხარ აღდგინებად, ვერცა ჩემდა შემძლებელ ხარ განყვანებად, გარნა თრევით განმითრიო". და ვითარცა მიუთხრეს პიტიახშსა სიტყუად იგი, და მან თქუა: "ნანდვლვე ვთქუ ეგე!"

და მეორესა დღესა შემო-ვინმე-ვიდა და ჰრქუა წმიდასა შუშანიკს: "კეთილად მიუგე მას სიტყუად იგი, რამეთუ მაგით სახით ეგულეობდა შეტყუვილი შენი და მას სხუად ზრახვად გულსა მოეკადა სიბოროტისად

შენთვის", წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა მას: "და შენ ღმერთი ძილსა შინა ნუ გგონიეს*", რომელმან განუმზადნის სიტყუანი პირსა კაცისასა, რამეთუ იტყვს თვთ უფალი: მე მიუგო სიტყუად თქუენ წილ"**.

Chapter: XIV

. და ვითარცა აღივსებოდა მეექუსწ იგი წელი საპრობილესა მას შინა, ჯეკმა დამაშურალობითა შრომათა მათ შინა სიმკნისა მისისადათა სენი სნეულებისად მოიწია მის ზედა, რომელსა-იგი წინადაწარ უღადადებდი და ვეტყოდე, ვითარმედ: "ნუ ჯეკმა, რამეთუ დაუმძიმებ ჯორცთა მაგათ ზედა, რამეთუ ვერ დაგითმონ და მერმე ვერღარას შემძლებელ იყო ყოფად რაღს-მე საქმედ კეთილსა ეგოდენითა მაგით ფიცხლად მარხვითა და მარადის ზე-დგომითა და ღამე ყოველ დამურომითა, ფსალმუნებითა და გალობითა". და არცა-ღა მცირედ სადა სცა ჯორცთა მისთა განსუენებად, და შეიქმნა და დადნა ვითარცა ავლი.

ხოლო დიდთა მათ მარხვათა აღვსებისათა ერგასისთა მათ დღეთა, ექუსთა წელთა შინა არცა დღისი, არცა ღამე არა დაჯდის ქუე, არცა დაიძინის, არცა საჭმელი რაღ მიიღის, გარნა დღესა ხოლო კვრიაკესა ეზიარის ჯორცსა და სისხლსა ქრისტეს ღმრთისა ჩუენისასა, და მცირედ ოდენ წუენი მხლისა შექმნული -- იგი-ცა მცირედ -- მიიღის, ხოლო პურისა გემოღ არა იხილის ვიდრე აღვსებადმდე.

და მიერ დღითგან, ვინადათგან პურობილ ყვეს იგი ციხესა მას შინა, სასთაულსა ზედა თავი არა მიდვის, გარნა ალიზი ერთი დაიდვის სასთუნალ. და ქუე-საგებლად იყო გირჯაკი ერთი ძუელი და კაცთა თუალსა სასთაული ერთი ხალენისა უცნ სასთუნლით კერძო. და თაყუანის-საცემელად კილიკი ერთი მცირე ქუე წარუგდებიედ, და გრწყილი და ტილი მოუგონებელი ადგილსა მას დასხმულ იყო. ჟამსა ზაფხულისასა ცეცხლებრ შემწუელი იგი მჭურვალეზად მზისად, ქარნი ხორშაკნი და წყალნი მავნებელნი, რომლისა მკვდრნი-ცა მის ადგილისანი სავსენი სენითა, წყლითა განსივებულნი და განყვთლებულნი, დაწერტილნი და დამჭნარნი და დამღიერებულნი, ჩარადოვანნი, პირ-მსივანნი და დღე-მოკლედ ცხორებულნი; და მოხუცებული არავინ არს მათ ქუეყანათა. და ესეთსა მას ციხესა შინა ექუს წელ პურობილ იყო და მძიმეთა მათ საკრველთა შინა ადიდებდა ღმერთსა.

Chapter: XV

. და ვითარცა მეშუდე წელი დადგებოდა, მოიწია წმიდისა და სამგზის სანატრელისა შუშანიკის ზედა წყლულებად-ცა ჯორცთა მისთაღ და დაუცხრომელად შრომათა მათ გამო დაუსივდეს ფერჯნი მისნი და თხრამლი აღმოსდიოდა ადგილდ-ადგილდ. და წყლულებანი დიდ-დიდნი იყვნეს და მატლი-ცა დასხმულ იყო წყლულთა მათ, რომელ-იგი აღილო კელითა თვსითა და მიჩუენებდა მე და ჰმადლობდა ღმერთსა. და თქუა: "ხუცეს, ნუ მძიმე გიჩნ ესე, რამეთუ მუნი იგი მატლი უდიდეს არს და არა მოკუდების"*.

და მე, ვითარცა ვიხილე მატლი იგი, მოუგონებლად დიდად მწუხარე ვიყავ და ვტიროდე ფრიად. კუალად მრქუა მე რისხვით: "ხუცეს, რად მწუხარე ხარ? ვიდრე უკუდავთა მათ მატლთა შეჭმასა, უმჯობეს იყავნ ამათ მოკუდავთა შეჭმად აქა-ვე ამას ცხორებასა". და მე მიუგე და ვარქუ: "ძამისა სამოსელი მცირედ-ღა შეგერაცხაა საგუემელად, და აწ მატლთა მაგათთვის მხიარულ ხარ?. და მან მრქუა მე ქენებით: "ნუ ვის თანა იტყვ ძამისა სამოსლისათვს ცხორებასა ჩემსა, რამეთუ ადრე ყოფად არს დატევეზად უზადრუკთა ამათ ჯორცთა ჩემთაღ". რამეთუ შინაგან ძამად ემოსა და არავინ

იცოდა ჩემსა გარეშე, ხოლო გარეგან კაცთა თუალსა ანტიოქიისა პალეკარტი ემოსა.

Chapter: XVI

.და ვითარცა ესმა ჯოჯიკს, ვითარმედ მიახლებულ არს ნეტარი დედოფალი წმიდად შუშანიკ სიკუდილდ, წარვიდა და თანა წარიყვანნა ცოლი და შვილნი და მონა-მკვევალნი მისნი. და მივიდა ციხედ ხილვად სანატრელისა შუშანიკ მარტკლისა. და ვითარცა მიიწია, მძლავრ შე-ხოლო-ვიდა და თაყუანის-სცა პატიოსანსა ჯუარსა და მოიკითხა წმიდად შუშანიკ. თანა დაუჯდა და ჰკითხვიდა სალმობათა მათთვის. ხოლო წმიდამან მან ჰრქუა: "კეთილ ვარ, ვითარ ღმერთსა უნებს, არამედ ყოველთა წარსავალსა მას გზასა მეცა წარვალ*". ხოლო ჯოჯიკ მსწრაფლ აღდგა ზე, პირველთა მათ უწესოთა საქმეთა აღუარებდა და ევედრებოდა წმიდასა შუშანიკს და ეტყოდა: "სძალო და მკვევალო ქრისტჳსო, ითხოვე ღმრთისაგან, რადთა მომიტევნეს მე მრავალნი შეცოდებანი ჩემნი". ხოლო წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა მას: "თუ შენ სხუად სახედ ყრმებრ არარად ჰქმენ, ღმერთმან მოგიტევნეს შენ", და ჯოჯიკ ჰრქუა: "მაგის სახისათვს მოვედ მე შენდა, რადთა, რომელი-იგი არა რადმე სათნო იყოს ღმრთისა, არა ვქმნე". წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა: "უკუეთუ ეგე ეგრეთ ჰყო შენ, უკუდავ მექმნე მე მაგით სიტყვთა და ღმერთმან შესძინენ დღეთა ცხორებისა შენისათა".

და მერმე, ვითარ შეატყუა ჯოჯიკ, ვითარმედ მას დღესა განვალს წმიდად იგი ჯორცთა ამათგან, ჰრქუა: "მაკურთხე მე და ცოლი ჩემი, მკვევალი შენი, და შვილნი ჩემნი და მონა-მკვევალნი ჩემნი, და თუ რადმე შეგცოდეთ, ვითარცა კაცთა საწუთრომსათა და სოფლის მოყუარეთა, მოგვტევენ და ნუ მოიკსენებ მედგრობათა ჩემთა". ხოლო წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა ჯოჯიკს და ცოლსა მისსა: "ჰყავთ წარმდებად საქმჳ ესე ჩემი, რამეთუ არავინ იპოვა კაცთაგანი, რომელსა-მცა აქუნდა წყალობად და ტკივილი ჩემთვის, რომელმან-მცა შეაჯერა უღმრთოსა მას საწუთროსა მეუღლესა". ხოლო მათ ჰრქუეს: "ჩუენ თვნიერ შენსა ფრიად დავშუერთ, გარნა არა იყო სმენად, არცა სიტყუად". მაშინ ჰრქუა წმიდამან შუშანიკ: "განვისაჯნეთ მე და ვარსქენ პიტიახში მუნ, სადა-იგი არა არს თუალ-ღებად წინაშე მსაჯულისა მის მსაჯულთადასა და მეუფისა მის მეუფეთადასა, სადა არა არს რჩევად მამაკაცისა და დედაკაცისადა**", სადა მე და მან სწორი სიტყუად ვთქუათ წინაშე უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჳსა; მიაგოს მას უფალმან***, ვითარ მან უჟამოდ ნაყოფნი ჩემნი მოისთულნა და სანთელი ჩემი დაშრიტა და ყუავილი ჩემი დააჭნო, შუენიერებად სიკეთისა ჩემისადა დააბნელა და დიდებად ჩემი დაამდაბლა. და ღმერთმან საჯოს მის შორის და ჩემ შორის. ხოლო მე აწ ამას ვჰმადლობ ღმერთსა, რამეთუ ტანჯვითა მისითა მე ღმრთისადა ვპოო, და გუემათა და თრევათა მისთათვს მე განსუენებასა მივემთხვო, და უგულისკმოებისა და უწყალოებისა მისისათვს მე წყალობასა მოველი იესუ ქრისტჳს მიერ უფლისა ჩემისა".

ხოლო იგინი ამას ყოველსა სიტყუასა მისსა ზედა ტიროდეს მწარედ და ჰრქუეს: "მოგვტევენ ბრალნი ჩუენნი და გუაკურთხენ, წმიდაო მოწამეო და მარტკლო სანატრელო ქრისტჳს ღმრთისაო", ხოლო წმიდამან შუშანიკ ჰრქუა: "ღმერთმან მიგიტევინენ, რომელ-რად-იგი ჰყავთ". მაშინ-და აკურთხნა ჯოჯიკ და ცოლი და შვილნი მისნი და მონა-მკვევალნი მისნი და ყოველი ეზოდ და პალატი მისი. და ამცნებდა სლვად გზათა ღმრთისათა და ეტყოდა, ვითარმედ: ესე ყოველი ცხორებად, ვითარცა ყუავილი ველთადა, წარმავალ არს* და დაუდგრომელ, და ვინ სთესა -- მოიმკო** და ვინ განაბნია

გლახაკათავს -- შეიკრიბა, და რომელმან წარიწყმიდოს თავი თვისი, მან პოოს იგი***, რომელმან ადიდა იგი". და უჯმნა და გამოგზავნა იგინი მშვდობით.

Chapter: XVII

. მერმე, შემდგომად ჯოჯიკისა, მოიწია თავი იგი ეპისკოპოსთად სამოელ და იოვანე ეპისკოპოსი, მისი-ვე მოყუასი, რომელ-იგი იყვნეს განმამტკიცებელ და დიდად დამაშურალ, სახლეულითურთ თანა -- ყოფით იყვნეს მონა, და მონაწილე იყვნეს და თანაზიარ შრომათა მისთა; მადლობით წარჰგზავნიდეს ნავთ-სადგურისა მის მიმართ ქრისტესისა. მსგავსად მის-ვე სახისა აზნაურნი დიდ-დიდნი და ზეპურნი დედანი, აზნაურნი და უაზნონი სოფლისა ქართლისანი მოვიდეს. ეგრეთ-ვე, რომელნი-იგი გულს-მოდგინებით მონაწილე ყოფილ იყვნეს შრომათა მათ მისთა სანატრელობით, ვითარცა ახოვანსა მკნესა მიჰვედრიდეს ქრისტესა.

და თხოვასა ერთსა ითხოვდეს მისგან ყოველნი იგი ეპისკოპოსნი და აზნაურნი ერთბამად, რადთა ბორკილი იგი ფერჯთად ბრძანოს საცოდ და ნაკურთხევად ყოველთათვის, რომლისათვის-ცა ჰრქუა წმიდამან შუშანიკ, ვითარმედ: "მე რად ვარ, არა-ღირსი ესე? ხოლო ღმრთის-მოყუარებისა თქუენისათვის ხუცესმან აღავსენ წადილი თქუენი მაგის სახისათვის. ხოლო მე რადმე რად შემძლებელ ვარ, არამედ ყოვლად სავსემან ქრისტემან აღავსენინ თქუენ ყოვლითა კეთილითა, რომელნი-ესე ჩემთვის მომშუერით და ეზიარენით ვნებათა ამათ ჩემთა და ჭირთა და ტანჯვათა. ხოლო მე, საყუარელნო, აჰა ესერა წინა-განმზადებულსა მას გზასა წარვალ საუკუნესა. ჭირისა ამის წილ ჩემისა ქრისტემან მომმადლოს მე სიხარული, სატანჯველთა ამათ წილ განსუენებად, გუემათა ამათ ჩემთა და თრევათა და შეურაცხებათა -- მივემთხვო მე დიდებასა და პატივსა ცათა შინა დაუსრულებელსა". და იგინი ჯმნულნი, ცრემლითა სავსენი, ძლევისა მისთვის დიდებასა ღმრთისა მიმართ შესწირვიდეს, და გამოვიდეს ციხით და წარვიდეს.

Chapter: XVIII

. და მოიწია დღჳ იგი წოდებისა მისისად. და მოუწოდა ეპისკოპოსსა მისისა სახლისასა აფოცს და მადლსა მისცემდა მისა მიმართ მოწლეობისა მისისათვის, ვითარცა მამასა და მამა-მძუძესა შემვედრა მე, კაცი ცოდვილი და გლახაკი ესე, და შეჰვედრებდა ნემტთა მათ ძუალთა მისთასა და უბრძანებდა დასხმად ადგილსა მას, ვინაჲ-ცა-იგი პირველად გამოითრიეს, და ეტყოდა: "უკუეთუ ღირს რადმე ვარ უკუანადსკნელი ესე მეთერთმეტჳ მოქმედი ვენაჯისაჲ*, იყვენით ყოველნი კურთხეულ უკუნისამდე ჟამთა".

და ჰმადლობდა ღმერთსა და თქუა: კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ჩემი, რამეთუ მშვდობით მას ზედა დავწევ და დავიძინე**, და შეჰვედრა სული თვისი უფალსა ყოველთა შემწყნარებელსა.

Chapter: XIX

. და მაშინ-ღა მსწრაფლ მოილო სანატრელმან მან ეპისკოპოსმან იოვანე შესაგრაგნელად სუდარი წმიდაჲ წმიდათა მათ და პატიოსანთა ნაწილთა მისთად, და ეგრეთ სხუათა მათ აღვიდეთ გუამი იგი ფრიად დამაშურალი და დაჰმული მატლთა, და განვბანეთ იგი მატლისა მისგან მიწოვანისა და თხრამლისაგან, და შევჰმოსეთ მჩურითა მით. და მაშინ-ღა ეპისკოპოსთა მათ ორთა-ვე, იოანე და აფოც, ვითარცა ჰართა მკნეთა დაუღლვეილთა ზესკნელისა მის ფასისათა, ყოვლით კრებულითურთ ფსალმუნითა

სულიერითა და კეროვნითა აღნთებულთა და საკუმეველითა სულნელითა აღვიხუენით პატიოსანნი ძუალნი და გამოვიხუენით წმიდასა მას ეკლესიასა. და დავკრძალენით წმიდანი იგი და დიდებულნი და პატივ-ცემულნი ნაწილნი წმიდისა შუშანიკისნი განმზადებულსა მას ადგილსა, და მას ღამესა ანგელოზთა სახედ ღამწ იგი განვათიეთ და დავითის ქნართა მით ყოვლად ძლიერსა ღმერთსა და ძესა მისსა უფალსა ჩუენსა იესუ ქრისტესა ვადიდებდით, რომელი ყოვლითა ყოველთა მიმართ შემძლებელ არს*** და განამჷნნის მამანი-ცა და დედანი-ცა და თვსთა მათ თვსი იგი ძლიერებისა ძლებად მიჷმადლის ყოველთა, რომელნი ეძიებენ მას ერთითა გულითა.

Chapter: XX

. და არს დასაბამი ტანჯვათა მათ წმიდისა შუშანიკისთად თთუესა აპნისისასა, მერვესა თთვსასა და დღესა ოთხშაბათსა, და მეორედ გუემად მისი შემდგომად აღვსებისა ზატისკა, დღესა ორშაბათსა, და კუალად ტანჯვად ვარდობისა თთუესა ათცხრამეტსა, და აღსრულებად მისი თთუესა ოკდონბერსა ათჩვდმეტსა საკსენებელსა წმიდათა მათ და სანატრელთა მოწამეთა კოზმან და დამიანწსთა. და დღე ხუთშაბათი იყო, რომელსა განვაწესეთ საკსენებელი წმიდისა შუშანიკისი სადიდებელად და საქებელად ღმრთისა, მამისა და ძისა და სულისა წმიდისა, რომლისა შუენის დიდებად უკუნითი უკუნისამდე, ამწნ.